

Kort alimentatie met stappenplan

Bij echtscheiding zijn dringend afspraken nodig over verzelfstandiging van ex-vrouw
Elzeline van Herk
Marjoleine de Boorder

Het voorstel van D66 om de alimentatie in te korten naar drie jaar in plaats van twaalf is een stap in de goede richting, maar kan schrijnende gevallen in de hand werken. Om economische zelfstandigheid te bevorderen is het beter met een stappenplan te werken dan alleen met financiële prikkels.

D66 wil in Nederland een Duits model invoeren: de alimentatiegerechtigde (meestal de vrouw) kan drie jaar lang partneralimentatie ontvangen. Daar valt wat voor te zeggen. In 1994 is de Wet limitering alimentatie ingevoerd, daarbij is de alimentatieduur, die eerder levenslang was, beperkt tot maximaal twaalf jaar. Ratio voor die twaalf jaar was het uitgangspunt dat het jongste kind nul jaar was tijdens de scheiding en na twaalf jaar op de middelbare school zat. In de praktijk wordt echter de termijn van twaalf jaar ook gehanteerd door rechters, als het (jongste) kind zes of tien jaar is. Ingrijpen is daarom noodzakelijk, maar met een botte bijl driekwart van de alimentatieduur eraf haken gaat wel erg ver.

Als argument wordt aangevoerd dat vrouwen niet snel verzelfstan-

digen wanneer ze twaalf jaar van een extra inkomstenbron verzekerd zijn. Dat klopt. Maar iemand die tien jaar thuis heeft gezeten of 55 is ten tijde van de scheiding komt niet makkelijk aan een baan, als ze die niet heeft (gehad).

In plaats van de termijn in te korten, pleiten wij voor een alternatieve vorm rond de toekenning van alimentatie: een 'Wet poortwachter' voor echtscheidingssituaties. In de Wet poortwachter wordt gekeken naar een re-integratietraject, denkend vanuit de kracht en mogelijkheden van de uitkeringsgerechtigde. Er is eenvoudig een parallel te maken naar een alimentatiegerechtigde. Een vrouw moet na een echtscheiding zo snel mogelijk (weer) op eigen benen staan. Dat kan wanneer ze gefaciliteerd wordt in opleiding, kennis over subsidies en begeleiding naar werk. In een convenant zijn hier prima afspraken over te maken die zonodig periodiek worden getoetst. Bijvoorbeeld door een opleidingstraject voor haar te betalen, de arbeidsparticipatie in een aantal jaren op te bouwen en/of de alimentatie af te bouwen naargelang het inkomen. Hiervoor kan een stappenplan worden afgesproken waarbij, afhankelijk van de omstandigheden van het

geval, de alimentatie na een aantal jaren wordt beëindigd. Het is opmerkelijk dat er voor de kinderen in een ouderschapsplan uitgebreide afspraken op papier worden gezet, maar er nauwelijks aandacht wordt besteed aan de verzelfstandiging van de ex-vrouw.

Door alleen de alimentatieduur in te korten wordt alleen naar het financiële aspect van een echtscheiding gekeken. Uit elkaar gaan is meer dan dat. Voor er financiële afspraken worden gemaakt is het belangrijk eerst de emoties te beheersen. Dit proces verloopt eenvoudiger wanneer er een toekomstperspectief is voor beide exen.

Een 'Wet poortwachter' voor echtscheidingssituaties voorkomt niet alleen veel ellende tussen scheidende echtelieden, maar verkleint ook de kans op een toename van bijstandsmoeders en vrouwen die te lang afhankelijk blijven. De winst is ook dat het mannen een perspectief geeft op een einde aan de alimentatie binnen een overzienbare termijn.

Elzeline van Herk en Marjoleine de Boorder zijn beiden partner en familierechtadvocaat bij De Boorder Schoots familie-rechtadvocaten.

